

Dnevnik rada – Emanuel Vukoja

NEDJELJA

Poletjeli smo malo nakon 6:30. Let je bio ugodan, ali dug. U Amsterdam smo stigli nakon 2 sata, tamo smo sjeli u drugi avion i do pola jedan smo bili u Madridu. Zatim smo neko vrijeme lutali po podzemnoj željeznici i centru Madrida (po sjećanju smo hodali oko sat vremena, ali sad vidim da je to bilo puno duže). Zatim smo sjeli na nekoj dugačkoj kamenoj klupi i jeli sendviče. Kad smo došli smo do stana nismo ušli odmah nego tek nakon nekih pola sata – učitelji su nešto radili tamo gore, ali ne znam što. Jednom kad smo ušli, raspakirali smo se unutar pola sata i krenuli u šetnju.

Taj prvi dan obišli smo jako puno toga: šetali smo uz Gran Vía, išli kroz labirinte kuća, vidjeli nekoliko trgova i spomenika, puno štandova i parkova. Hodali smo puna 3 sata. Nakon toga, otišli smo u jednu od mnogih crkvi u gradu. Crkva je bila velika i meni je više ličila na katedralu, ali u njoj je bilo jedva tridesetak ljudi. Samu misu nismo razumjeli, ali je bila kraća nego ove kod nas (pretpostavljam jer je španjolski brz jezik). Stvar koja mi se posebno svidjela kod te mise bio je zbor. Sedam-osam ljudi s gitarama koji su pjevali, do tad nisam ni znao da se u crkvama sviraju i gitare pa me to malo začudilo, ali zvučalo je super. Nakon mise smo još malo lutali dok nismo stigli na glavni Madridski trg, Plaza Mayor. Njega sam već jednom vidio na slikama i učinio mi se lijep, ali tad se već spuštao mrak pa i nije izgledao tako posebno. Još smo malo šetali pa smo otišli pojesti naš prvi španjolski obrok-churrose. Vratili smo se u stan, gdje nismo radili ništa posebno. Sve u svemu mislim da smo prvi na dan u Španjolskoj prošli više toga nego bilo kojeg drugog.

PONEDJELJAK

Ujutro smo imali izbor ići na misu ili ne, ja sam ostao. Oko pola deset, mi koji nismo išli na misu izišli smo u grad, susreli se s onima koji su išli, i skupa sjeli na podzemni vlak. Izišli smo van nakon 15 minuta i došli do Las Ventasa. Tamo nam je vodič pričao razne stvari o njemu i o borbama s bikovima općenito. Na primjer, oni ih ne shvaćaju kao borbu, nego više kao nekakav kulturni događaj. Govorio je da se one na španjolskom zovu *la corrida*, što znači *trčanje* (jer bikovi trče po areni), i da je naša riječ za ljude koji mašu maramama, *toreador*, iz Francuske. Rekao je da se to na španjolskom kaže *torero*, a najviši po "činu" je *matador*. Ako uspiju pobijediti bika, za nagradu dobiju njegove uši (*oreja*) ili rep. Bili smo tamo sat i pol i bilo je jako zanimljivo. Nakon toga smo išli u Colegio Santo Angel, to je škola u kojoj smo proveli jako puno vremena kroz cijeli izlet. Tamo nas je dočekala ravnateljica Rosa. Prvi dan smo samo razgledavali i nismo tamo bili duže od 2 sata. Nakon toga smo išli na Tajamar, kampus Opus Deia u Madridu. Tamo su nas jedan profesor i još jedan zaposlenik (mislim ravnatelj) kratko proveli kroz sve te

zgrade, pa smo međusobno igrali nogomet. Dok smo se vraćali, išli smo nešto pojesti u nekakav pub koji se zove Irish Temple. Vraćali smo se prilično dugo i stigli smo u stan oko jedanaest.

UTORAK

U utorak smo ustali oko 9 i odmah smo išli na misu. Nakon toga smo otišli do Colegio Santo Angela (ubuduće samo Colegio) na doručak. Svi smo sjedili za istim stolom osim učitelja koji su imali svoj. Inače, kud god smo prolazili, svi su nas gledali, a manja djeca su nam mahala. Ušli smo u neku vrstu knjižnice koju su tamo imali i pripremali smo neke "igre" koje smo trebali igrati s njima. Zadatak moje ekipe je bio da Španjolcima pokažemo papir s nekim obilježjima Hrvatske i da im objasnimo koji su gradovi, osobe i mjesta na slikama (npr. na jednoj slici je bio Luka Modrić), te da im pomognemo da sami napišu još četiri neke naše znamenitosti. To nije dobro išlo jer oni nisu znali ništa o Hrvatskoj, osim jednog, koji je znao za Rakitića (čije je ime napisao *Rakićik*), Kovačića i rimca (kao automobila), tako da je to na kraju završilo tako da su oni pisali obilježja Španjolske koja su nam oni trebali objasniti. Također, u školi nas je pozdravio jedan učitelj čiji je sin veliki fan Luke Modrića i malo je popričao s nama. Sve je to je trajalo malo više od pola sata, a onda smo otišli na ručak. Zatim smo neko vrijeme hodali po gradu da bi došli do muzeja El Prado. Tamo smo dobili zadatak da u onom ogromnom labirintu slika i skulptura nađemo po tri djela od Velazqueza, Goye, Sorrole i El Greca, napišemo što vidimo na njima i zašto su posebna. Tamo smo bili 2 sata i trebalo mi je 15 minuta da se vratim do ulaza u muzej. Onda smo išli na pizzu, gdje smo sreli ravnatelja i Angela. Na putu nazad, prošli smo kroz Plaza de Espanu, koje se iskreno i ne sjećam baš dobro, osim toga da je tamo bilo mnogo kipova. Kad smo se vratili u stan već je pao mrak, a na putu se dogodilo mnogo smiješnih stvari i bilo je jako zabavno. Ovo nam je bio možda i najnaporniji dan u Madridu.

SRIJEDA

U srijedu smo skoro čitav dan proveli u Colegio održavajući prezentacije o hrvatskoj povijesti i znamenitostima poput Bašćanske ploče, Dioklecijanove palače i Vukovarskog vodotornja u dva 5. i jednom 6. razredu, i igrajući već spomenute igre. U školi smo i ručali. Zatim smo išli u Retiro, park poznat po svom jezeru. Tamo smo šetali i pokušali kupiti vožnje čamcima, ali nije bilo mjesta, pa smo otišli do nekog malog trga unutar parka gdje smo kartali. U sedam navečer smo otišli na misu, ali ispostavilo se da je ona bila u osam, pa smo išli u šetnju do tad. Nakon mise smo otišli doma.

ČETVRTAK

Početak četvrtka izgledao je slično kao i početak srijede, a proveli smo ga održavajući prezentacije u jednom 6. razredu i dva manja, ali ne znam koja, i igrajući "igre". Zatim smo otišli u školsku kapelu na misu. Nakon toga smo u dvorani za tjelesni, koja je zapravo prilično velika, igrali nogomet protiv Španjolaca (doduše igrali smo samo mi osmaši). Prvu smo utakmicu

izgubili 3:0, a drugu dobili 3:1. Bilo je zabavno, ali i dosta teško. Ubrzo smo po posljednji put otišli na ručak u Colegio. Kad smo izišli van, krenuli smo prema poznatoj madridskoj katedrali. Kad smo izašli iz metroa počela je padati kiše, a ja sam, na sreću, imao kišobran. Katedrala je bila velika, a mi smo vidjeli velike stupove, slike i kipove. Također smo bili i kod onog velikog pozlaćenog glavnog oltara, gdje Realovi igrači donose velike pehare (pod time mislim na Ligu Prvaka) kad ih osvoje. Vidjeli smo i kapljicu krvi Ivana Pavla II., relikviju i poklon nadbiskupa iz Krakowa. Zatim smo, i dalje po kiši, otišli u kraljevsku palaču. Unutra je bilo puno soba sa skupim vazama, namještajem i posuđem, kipova, oslikanih stropova i zidova, ogledala, velikih zavjesa, tepiha i još kipova, a onda smo otišli u odvojeni prostor koji je služio kao muzej starog oružja. Tamo smo bili sat i pol, pa smo otišli u hrvatsku Ambasadu. Tamo je ambasadorica pričala o dužnostima veleposlanstava i o njihovom radu, govorila je o poboljšanju odnosa sa Španjolskom od našeg ulaska u EU i o pomaganju hrvatskoj dijaspori u doba covida, a dala je riječ svom savjetniku za politiku i savjetnici za ekonomiju (bar mislim da su to bile njihove titule). Tamo smo također bili sat i pol, pa smo otišli u neki... restoran sa flamencom...ne znam kako se točno to mjesto zove. Uglavnom, tamo smo jeli neke tradicionalne grickalice i gledali kako ovo dvoje plesača pleše i lupa nogama u pod, pjevač sa strane pjeva (ako se to može tako nazvati) neke dugačke riječi, a čovjek pokraj njega svira gitaru. Bilo je zanimljivo. Kad smo se vraćali kući, prošli smo kraj neke građevine iz Egipta koju su premjestili u Madrid dok su gradili Sueski kanal, Templo de Debed se zove. Vratili smo se u stan oko jedanaest.

PETAK

Ujutro smo bili na misi u nekoj velikoj crkvi. Nakon toga, otišli smo na drugi dio grada i tamo su nas dočekali dva učitelja iz Colegio. Odveli su nas do muzeja La casa de monedas, u kojem su bili izloženi razni novčići i novčanice od antike pa do današnjih dana, i bilo je jako zanimljivo. Tamo su bile i karte Grčke, Pirenejskog poluotoka i starog Rima, a bilo je i malih sobica gdje su bili mali televizori s nekom dokumentarcima o evoluciji novca. Tamo smo bili skoro dva sata. Zatim smo otišli na pizzu, a onda na Santiago Bernabeu. Tamo su bile cijele sobe puna trofeja La Lige, Lige Prvaka, Zlatnih lopti itd. Tamo su također bili mali televizori sa najboljim trenucima pojedinih igrača, pa i nekoliko nogometnih "relikvija" poput Zidanovih kopački i Di Stefanovog dresa. Nažalost, kad smo došli na tribine imali smo šta i vidit'. Na terenu nije bilo trave, nego samo bagera, radnika i betona. U tijeku su bili nekakvi radovi. Onda smo išli u Realovu suvenirnicu. Uslijedilo je dugačko hodanje do La Jara, jedne od Španjolskih verzija Gradeca. Tamo nas je dočekao jedan čovjek kojem sam zaboravio ime, pokazao nam je zgradu, pa smo igrali nogomet u stražnjem dvorištu. Nakon sat vremena su počeli stizati mali Španjolci, i dvojica su krenuli pričati s nama. Jedan od njih, Alfonso, htio je zapamtiti sva naša imena i to mu je čak i uspjelo. Onda smo s njima otišli u sobu u kojoj su držali tri činčile i dvije zmije (u kavezima naravno), koje je jedan Španjolac izvadio i dao nam da ih dotaknemo. Zatim je izvadio dva mrtva miša i

nahratio obje zmiје. Tamo je također bilo zanimljivo. Kad smo se pozdravili, mi smo otišli u neki parkić i šetali okolo ostatak dana.

SUBOTA

Odmah ujutro smo se spakirali i otišli na misu. Nakon toga smo otišli na neki trg i tamo smo po prvi pu jeli paellu. Nije mi bila previše ukusna, kako smo mogli zaključiti po svemu što su nam rekli učenici iz Colegia, ali ne kažem da nije bila dobra. Nakon toga smo bili slobodni pola sata. Zatim smo hodali, vozili se vlakom i autobusom da bi stigli do zračne luke. Nakon sat i nešto čekanja sjeli smo u avion za Amsterdam, pa u Amsterdamu na avion za Zagreb.

Sve u svemu, izlet u Madrid nije bila greška, bilo je zabavno i poučno, i sigurno ću se vratiti u drugi posjet glavnom gradu Španjolske.